USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Kučery a soudkyň JUDr. Ireny Sekavové a Mgr. Pavlíny Černé ve věci

žalobkyně: **L[redacted] V[redacted]**, narozena [redacted]
bytem [redacted]
zastoupena advokátem JUDr. Pavlem Pohorským
sídlem Revoluční 767/25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **P[redacted] V[redacted]**, narozen [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Kokešem
sídlem T. G. Masaryka 153, 261 01 Příbram

o nahrazení projevu vůle, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 19. 12. 2024, č. j. 16 C 129/2024 - 63,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se zrušuje a řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

III. Žalovanému se prostřednictvím soudu prvního stupně vrací část soudního poplatku z odvolání ve výši 4 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 19. 12. 2024, č. j. 16 C 129/2024 – 63, Okresní soud v Kolíně nahradil projev vůle žalovaného, a to uznání, že podpis na dohodě o zřízení zástavního práva, kterou uzavřel dne 28. 8. 2023 se žalobkyní, je jeho vlastním podpisem (výrok I.). Výrokem II. stanovil předběžnou vykonatelnost výroku I. Výrokem III. stanovil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení 20 749 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám jejího zástupce. Předmětem řízení byl nárok žalobkyně na nahrazení projevu vůle žalovaného, a to uznání, že podpis na dohodě o zřízení zástavního práva uzavřené mezi účastníky dne 28. 8. 2023 je jeho vlastním podpisem, když účastníci jsou bývalí manželé, pro dobu po rozvodu uzavřeli dohodu o majetkovém vypořádání, ve které se mimo jiné žalovaný zavázal poskytnout žalobkyni na vyrovnání jejího podílu částku 22 300 000 Kč, a to ve třech splátkách, když částka 9 300 000 Kč byla splatná do 10 dnů od právní moci rozsudku o rozvodu manželství, částka 10 000 000 Kč do 31. 12. 2024 a částka 3 000 000 Kč do 30. 6. 2025. Dne 28. 8. 2023 uzavřeli účastníci smlouvu o zřízení zástavního práva k nemovitosti, jejímž výlučným vlastníkem je žalovaný, k zajištění pohledávky žalobkyně jako zástavního věřitele ve výši 13 000 000 Kč z titulu dohody o vypořádání vzájemných majetkových poměrů pro dobu po rozvodu (tj dvou splátek finančního vyrovnání). Řízení o vkladu uvedené zástavní smlouvy do katastru nemovitostí bylo Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrálním pracovištěm Kolín přerušeno, neboť zástavní smlouva, kterou žalobkyně předložila katastrálnímu úřadu, neobsahovala ověřený podpis žalovaného a žalovaný přes výzvu podpis za vlastní neuznal. Návrh na vklad učinila žalobkyně poté, kdy žalovaný takové jednání přes výzvy žalobkyně sám předtím neučinil. Soud prvního stupně shledal žalobu důvodnou, když uzavřel, že byla zcela jednoznačná vůle obou účastníků k uzavření předmětné zástavní smlouvy a žalovaný byl povinen žalobkyni poskytnout součinnost k uznání podpisu za vlastní, a to přesto, že jedno vyhotovení zástavní smlouvy ověřeným podpisem žalovaného opatřeno bylo.

2. Proti rozsudku soudu prvního stupně podal včas odvolání žalovaný, který poukazoval na skutečnost, že smlouva o zřízení zástavního břemene byla podepsána žalovaným úředně ověřeným podpisem, což žalobkyně nezpochybnila. Originál této dohody byl předán žalobkyni,

která mohla podat návrh na vklad. Dále poukazoval na to, že závazek ve vztahu k žalobkyni v plném rozsahu uhradil dne 27. 12. 2024, tedy řádně a včas s ohledem na sjednanou splatnost. Neexistuje tedy žádný závazek žalovaného, který by měl být zástavním právem zajištěn. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil a žalobu v plném rozsahu zamítl.

3. Žalobkyně ve vyjádření k odvolání žalovaného uvedla, že doplatek finančního vyrovnání vyplývající z dohody o majetkovém vypořádání pro dobu po rozvodu byl ze strany žalovaného v plném rozsahu uhrazen, z tohoto důvodu nebylo v řízení o zápis vkladu zástavního práva pokračováno a řízení bylo rozhodnutím Katastrálního úřadu ze dne 27. 1. 2025 zastaveno.

4. V průběhu odvolacího řízení vzala žalobkyně svoji žalobu podáním došlým odvolacímu soudu dne 11. 4. 2025 zpět, žalovaný se zpětvzetím žaloby souhlasil.

5. Podle § 220a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), vezme-li žalobce za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastaví. To neplatí, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo někým, kdo k odvolání nebyl oprávněn, anebo proti rozhodnutí, proti němuž není přípustné. Jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, odvolací soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné; v takovém případě po právní moci usnesení pokračuje v odvolacím řízení.

6. Odvolací soud v souladu s ustanovením § 220a odst. 1 o. s. ř. rozsudek soudu prvního stupně zrušil a řízení ve věci zastavil (výrok I. tohoto usnesení). Vzhledem k tomu, že byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a řízení zastaveno, bylo kromě rozhodnutí o náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodnuto i o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně. O náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů rozhodoval odvolací soud podle ustanovení § 146 odst. 2 o. s. ř., dle kterého jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Zavinění je třeba posuzovat výlučně z procesního hlediska, tedy podle procesního výsledku. Nárok na náhradu nákladů řízení je nárokem vyplývajícím nikoli z hmotného práva, ale z práva procesního, a důvodnost podané žaloby je tedy nutno posuzovat z procesního hlediska. V daném případě došlo ke zpětvzetí žaloby, aniž by nárok, kterého se žalobkyně žalobou domáhala, byl uspokojen. Žalovaný by tedy měl mít právo na náhradu nákladů řízení. Odvolací soud však uzavřel, že jsou zde důvody pro rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 150 o. s. ř. Podle tohoto zákonného ustanovení, jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele nebo odmítne-li se účastník bez vážného důvodu zúčastnit prvního setkání s mediátorem nařízeného soudem, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat. Odvolací soud v daném případě spatřuje důvody hodné zvláštního zřetele v okolnostech případu, kdy sice po vyhovujícím rozsudku soudu prvního stupně žalovaný neplnil nárok žalobkyně zcela v souladu s tímto rozhodnutím (nárok na uznání podpisu za vlastní), avšak splnil v plném rozsahu závazek, který měl být smlouvou o zřízení zástavního práva, na níž měl být uznán popis vlastní, zajištěn. Tyto okolnosti shledal odvolací soud jako důvody hodné zvláštního zřetele pro postup v souladu s ustanovením § 150 o. s. ř. a nepřiznáním náhrady nákladů řízení před soudy obou stupňů.

7. Žalovanému byla vrácena v souladu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, částka zaplacená na soudním poplatku v rozsahu 80 %.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne doručení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Okresního soudu v Kolíně za podmínek ustanovení § 237 o. s. ř.

Praha 29. dubna 2025

JUDr. Tomáš Kučera, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková